

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

12. února 2020 *

„Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Důchod – Rozhodnutí o stanovení nároků na důchod – Důchodové výplatní listy – Žaloba na neplatnost – Lhůta pro podání stížnosti – Opožděnost – Čistě potvrzující akt – Částečná nepřipustnost – Vydání bezdůvodného obohacení – Zařazení do platové třídy a platového stupně – Koefficient násobení – Zrušení aktu stíženého vadou protiprávnosti jeho autorem *ab initio* – Legitimní očekávání – Přiměřená lhůta“

Ve věci T-605/18,

ZF, zastoupený J.-N. Louisem, advokátem,

žalobce,

proti

Evropské komisi, zastoupené B. Monginem a L. Radu Bouyon, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 270 SFEU a znějící na zrušení oznámení ze dne 30. listopadu 2017, kterým Úřad Komise pro správu a vyplacení individuálních nároků (PMO) pozměnil s účinkem od 1. dubna 2015 nároky žalobce na starobní důchod, jakož i oznámení ze dne 31. ledna 2018, jímž žalobce informoval o výši zůstatku u pohledávek, které má vůči němu Evropská unie,

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení S. Gervasoni (zpravodaj), předseda, L. Madise a R. da Silva Passos, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: M. Marescaux, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 7. listopadu 2019,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

Právní rámec

- 1 Článek 5 odst. 1 služebního řádu úředníků Evropské unie, ve znění před změnou, k níž došlo nařízením Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004, kterým se mění služební řád úředníků Evropských společenství a pracovní řád ostatních zaměstnanců těchto Společenství (Úř. věst. 2004, L 124, s. 1; Zvl. vyd. 01/02, s. 130) (dále jen „předchozí služební řád“) stanovil čtyři kategorie pracovních míst v sestupném pořadí podle hierarchického postavení, označené jako „A“, „B“, „C“ a „D“. Kategorie A zahrnovala osm platových tříd počínaje nejnižší třídou A8 po nejvyšší platovou třídu A1.
- 2 Článek 5 služebního řádu úředníků Evropské unie, ve znění nařízení č. 723/2004 (dále jen „služební řád“), stanoví následující:

„1. Pracovní místa, na která se vztahuje tento služební řád, se řadí podle povahy a významu odpovídajících služebních povinností do funkční skupiny administrátorů (dále jen ‚AD‘) [...].

2. Funkční skupina AD zahrnuje dvanáct platových tříd pro výkon vedoucích, koncepčních, analytických úkolů, jakož i úkolů v oblasti lingvistických služeb či výzkumu [...].“
- 3 Článek 44 první pododstavec služebního řádu stanoví:

„Úředník, který je dva roky služby ve stejném stupni, postoupí automaticky do dalšího stupně své platové třídy [...].“
- 4 Článek 66 služebního řádu obsahuje tabulku, která stanoví základní měsíční plat pro každou platovou třídu a každý platový stupeň ve funkční skupině AD. Tato tabulka obsahuje pro každou platovou třídu pět platových stupňů s výjimkou platové třídy 16, která má jen tři platové stupně. Tabulka uvedená v článku 66 předchozího služebního řádu obsahovala pro kategorii A dva platové stupně v platové třídě A8, šest platových stupňů v platových třídách A7, A2 a A1 a osm platových stupňů v platových třídách A6, A5, A4 a A3.
- 5 Článek 107a služebního řádu zní:

„Přechodná ustanovení jsou uvedena v příloze XIII.“
- 6 Článek 1 odst. 1 přílohy XIII služebního řádu stanoví:

„1. Pro období od 1. května 2004 do 30. dubna 2006 se čl. 5 odst. 1 a 2 služebního řádu nahrazují tímto:

„1. Pracovní místa, na která se vztahuje tento služební řád, se řadí podle povahy a významu odpovídajících služebních povinností do čtyř kategorií A*, B*, C* a D*, v sestupném pořadí podle postavení.

2. Kategorie A* zahrnuje dvanáct platových tříd, kategorie B* zahrnuje devět platových tříd, kategorie C* zahrnuje sedm platových tříd a kategorie D* zahrnuje pět platových tříd.“
- 7 Podle čl. 2 odst. 1 přílohy XIII služebního řádu se dne 1. května 2004 s výhradou článku 8 této přílohy označují dosavadní platové třídy A1, A2, A3, A4, A5, A6, A7 a A8 úředníků zastávajících jedno ze správních postavení stanovených v článku 35 služebního řádu takto: A*16, A*15, A*14, A*12, A*11, A*

10, A*8 a A*7. Jedná se o prozatímní platové třídy. Článek 8 odst. 1 téže přílohy totiž zejména stanoví, že s účinkem od 1. května 2006 se výše uvedené platové třídy označují jako platové třídy AD16, AD15, AD14, AD12, AD11, AD10, AD8 a AD7.

8 Článek 2 odst. 2 přílohy XIII služebního řádu stanoví:

„S výhradou ustanovení článku 7 této přílohy se pro každou platovou třídu a každý platový stupeň stanovují základní měsíční platy podle následující tabulky (v EUR).“

9 Článek 2 odst. 2 přílohy XIII služebního řádu dále obsahuje čtyři tabulky pro každou z bývalých kategorií A, B, C a D. Konkrétně v tabulce týkající se bývalé kategorie A je tučným písmem uveden základní měsíční plat pro jednotlivé platové stupně prozatímních platových tříd A*16 až A*5, který odpovídá základnímu měsíčnímu platu stanovenému pro stejnou platovou třídu a stejný platový stupeň v tabulce uvedené v článku 66 služebního řádu.

10 Dotčená tabulka obsahuje pro všechny prozatímní platové třídy, s výjimkou platových tříd A*13, A*9, A*6 a A*5, rovněž následující další údaje:

- pro každou novou prozatímní platovou třídu odpovídající platovou třídu v dřívější kategorii A;
- také tučným písmem, základní měsíční plat rovněž pro platové stupně 6 až 8, pokud odpovídající platová třída v dřívější kategorii A takové platové stupně obsahovala; tyto částky nemají ekvivalent v tabulce uvedené v článku 66 služebního řádu;
- pod každým tučně vyznačeným měsíčním platem je kurzivou vyznačený číselný údaj; v první poznámce pod čarou je upřesněno, že tyto číselné údaje „udávají výši dřívějších platů podle článku 66 [předchozího služebního řádu]“ a že „jsou v těchto tabulkách pouze pro informaci a nemají žádné právní důsledky“; čísla vyznačená kurzivou v každém případě uvádějí nižší částku, než je částka uvedená tučným písmem nad nimi;
- pod kurzivou vyznačenými číselnými údaji je třetí řádek uvádějící číslo, které je vždy nižší než číslo jedna; ve druhé poznámce pod čarou je upřesněno: „Číselný údaj ve třetím řádku odpovídající platovému stupni každé platové třídy je koeficient představující poměr mezi základním platem před a po 1. květnu 2004“; číslo uvedené ve třetím řádku každopádně odpovídá podílu částky vyznačené kurzivou bezprostředně nad ním (druhá řádka) a částky uvedené tučně v prvním řádku.

11 Pro platový stupeň 6 platové třídy A*12 je ve třetí řádce uvedeno číslo 0,9426565.

12 Článek 7 přílohy XIII služebního řádu stanoví:

„Základní měsíční platy úředníků přijatých před 1. květnem 2004 se stanoví podle těchto pravidel:

1. Nové označení platových tříd podle čl. 2 odst. 1 této přílohy nepovede k žádným změnám v základním měsíčním platu vypláceném každému úředníkovi.

2. Pro každého úředníka se vypočítá k 1. květnu 2004 koeficient násobení. Tento koeficient násobení se rovná poměru mezi základním měsíčním platem, který je úředníkovi vyplácen před 1. květnem 2004, a použitelnou částkou podle čl. 2 odst. 2 této přílohy.

Základní měsíční plat vyplácený úředníkovi dne 1. května 2004 se rovná součinu použitelné částky a koeficientu násobení.

Koeficient násobení se použije ke stanovení základního měsíčního platu úředníka při postupu do vyššího platového stupně nebo při aktualizaci odměn.

[...]

5. Aniž je dotčen odstavec 3, u každého úředníka povede první povýšení po 1. květnu 2004, v závislosti na kategorii, do které byl zařazen v období před 1. květnem 2004 a na platovém stupni, do něhož je zařazen v době, kdy povýšení nabývá účinku, ke zvýšení základního měsíčního platu, které se stanoví na základě níže uvedené tabulky [...]

6. Po tomto prvním povýšení bude stanoven nový koeficient násobení. Tento koeficient násobení se rovná poměru mezi novými základními platy, které jsou výsledkem použití odstavce 5, a použitelné částky v čl. 2 odst. 2 této přílohy. Tento koeficient násobení se použije s výhradou odstavce 7 na plat po postupu do vyššího platového stupně a po úpravě odměn.

[...]“

- 13 Článek 8 odst. 2 přílohy XIII služebního řádu stanoví následující:

Aniž jsou dotčena ustanovení článku 7 této přílohy, stanoví se základní měsíční platy pro každou platovou třídu a platový stupeň na základě tabulky v článku 66 služebního řádu. Pro úředníky, kteří byli přijati před 1. květnem 2004, platí až do doby, kdy po tomto dni nabude účinku jejich první povýšení, tato tabulka: [tato tabulka stanovila k 1. dubnu 2015 pro platový stupeň 8 platové třídy AD12 základní měsíční plat ve výši 13 322,22 eura]“.

- 14 Článek 10 odst. 1, čl. 20 odst. 2 a čl. 20 odst. 4 pracovního řádu ostatních zaměstnanců stanoví, že se čl. 5 odst. 1 a 2, článek 66 a článek 44 služebního řádu použijí obdobně na dočasné zaměstnance.
- 15 Článek 1 přílohy pracovního řádu ostatních zaměstnanců, nadepsané „Přechodná ustanovení pro zaměstnance, na které se vztahuje pracovní řád ostatních zaměstnanců“, stanoví, že ustanovení přílohy XIII služebního řádu se použijí obdobně na ostatní zaměstnance, kteří jsou ke dni 30. dubna 2004 v pracovním poměru.

Skutečnosti předcházející sporu

- 16 Smlouvou podepsanou dne 11. listopadu 1999, která nabyla účinku 15. listopadu 1999, byl žalobce přijat do zaměstnání u Rady Evropské unie jako dočasný zaměstnanec. S účinkem od 1. ledna 2000 byl zařazen do kategorie A, platové třídy 4 a platového stupně 4.
- 17 Reformou vyplývající z nařízení č. 723/2004 (dále jen „reforma z roku 2004“) byl změněn kariérní systém. Služební řád, který vzešel z této reformy, zavedl kariérní systém, ve kterém byly kategorie pracovních míst A, B, C a D rozděleny do dvou funkčních skupin AD a AST. Tomuto novému systému odpovídala nová platová tabulka. Platová tabulka, která se používala před reformou z roku 2004, stanovila u některých platových tříd jedné ze čtyř kategorií pracovních míst až osm platových stupňů, kdežto tabulka zavedená v roce 2004 obsahuje více platových tříd (šestnáct), které mají nižší počet platových stupňů (až pět). V této souvislosti byl stanoven postupný přechod mezi oběma systémy. Platy již zaměstnaných úředníků a zaměstnanců zůstaly nezměněny, ale vypočítávaly se podle nové platové tabulky. Pro zachování tohoto stavu byl použit koeficient násobení. Jedná se o číslo mezi 0 a 1, které představuje vztah mezi platem vypláceným úředníkovi nebo zaměstnanci a platem, který by pobíral na základě platové tabulky zavedené reformou z roku 2004.
- 18 Když se dne 1. května 2004 začala používat nová platová tabulka, bylo zařazení žalobce, tedy platová třída A 4 platový stupeň 6, změněno na platovou třídu A*12 platový stupeň 6 s koeficientem násobení 0,9426565 v souladu s tabulkou pro dřívější kategorii A uvedenou v čl. 2 odst. 2 přílohy XIII služebního řádu (viz body 8 až 11 výše).

- 19 K 1. květnu 2006 byla platová třída žalobce přejmenována na AD12 (viz bod 7 výše).
- 20 Poté, co od nabytí účinnosti reformy z roku 2004 podruhé postoupil do vyššího platového stupně, byl žalobce dne 1. listopadu 2007 zařazen do platového stupně 8 platové třídy AD12.
- 21 V návaznosti na převedení některých útvarů a funkčních míst, které do té doby spadaly pod generální sekretariát Rady, pod Evropskou službu pro vnější činnost (ESVČ), byl také žalobce od října 2011 přidělen k ESVČ. Platová třída a platový stupeň žalobce, tedy platová třída AD12, platový stupeň 8, jakož i počet odpracovaných let ke dni 1. listopadu 2007 byly zachovány.
- 22 Na žalobce, u něhož byl do té doby uplatňován koeficient násobení 0,9426565, se od nového platového výměru za únor 2013 použil koeficient násobení 1. V tomto ohledu byla rovněž uplatněna zpětná oprava za období od října 2011 do ledna 2013. Na základě této zpětné opravy bylo žalobci v únoru 2013 dodatečně vyplaceno 7 948,81 eura.
- 23 Dne 2. července 2013 byl žalobce jmenován vedoucím Evropské bezpečnostní a obranné školy (EBOŠ), přičemž jeho platová třída AD 12, platový stupeň 8 zůstaly zachovány. Toto pracovní místo zastával do 31. prosince 2014 a poté od 1. ledna do 31. března 2015 znovu pracoval u ESVČ.
- 24 Dne 1. dubna 2015 odešel žalobce do důchodu.
- 25 V oznámení ze dne 6. března 2015 stanovil Úřad Evropské komise pro správu a vyplácení individuálních nároků (PMO) důchodové nároky žalobce (dále jen „oznámení ze dne 6. března 2015“). PMO zohlednil počet odpracovaných let, tedy období od 15. listopadu 1999 do 31. března 2015. Žalobce byl zařazen do platového stupně 5 platové třídy AD12. Zároveň však byla použita oprava v hodnotě 1,1314352, aby se i přes tuto změnu platového stupně shodoval plat zohledněný pro výpočet důchodu s platem, který žalobce pobíral ke dni svého odchodu do důchodu (dále jen „základní plat“). Základní plat žalobce odpovídal platu v platovém stupni 8 platové třídy 12, který vyplýval z tabulky obsažené v čl. 8 odst. 2 přílohy XIII služebního řádu, tedy částce 13 322,22 eura (viz bod 13 výše), přičemž tato částka nebyla snížena, neboť u žalobce byl od února 2013 používán koeficient násobení 1 (viz bod 22 výše).
- 26 Důchod následně vyplácený žalobci byl v souladu s důchodem uvedeným v oznámení ze dne 6. března 2015.
- 27 Při výplatě důchodu za listopad 2015 PMO na důchodovém výplatním listu žalobce uvedl, že došlo k přeplatku u platů, které mu byly vypláceny v období od října 2011 do března 2015, přičemž tento přeplatek odpovídal pohledávce Evropské unie za žalobcem ve výši 22 896,98 eura.
- 28 Od února 2016 byla uplatňována měsíční srážka ve výši 715,33 eura.
- 29 Kromě toho byl žalobci rozhodnutím ze dne 21. února 2013 prodloužen nárok na příspěvek na vyživované dítě pro jeho dceru na období od 1. března 2012 do 28. února 2014. Žalobce však příspěvek na vyživované dítě pobíral až do března 2015.
- 30 Při výplatě důchodu za červen 2017 PMO na důchodovém výplatním listu žalobce uvedl, že za období od března 2014 do března 2015 byl u příspěvku na vyživované dítě zjištěn přeplatek, který odpovídá pohledávce Unie za žalobcem v celkové výši 10 196,51 eura.
- 31 PMO zaslal žalobci rovněž dopis ze dne 16. června 2017. V tomto dopise uvedl částku 10 196,51 eura a předložil kalendář měsíčních srážek ve výši 728,32 eura na období od srpna 2017 do července 2018.
- 32 Dopisem ze dne 19. října 2017 požádal žalobce PMO o zastavení srážek ze svého důchodu (dále jen „dopis ze dne 19. října 2017“).

- 33 V oznámení ze dne 23. listopadu 2017, které reagovalo na dopis ze dne 19. října 2017, PMO mimo jiné uvedl, že na žalobce byl s účinkem od platového výměru za únor 2013 bezdůvodně používán koeficient násobení 1, a to zpětně za období od října 2011 do ledna 2013 (dále jen „oznámení ze dne 23. listopadu 2017“). V jeho osobním spise byl přitom ponechán koeficient násobení 0,9426565. Tento přeplatek vysvětluje podle PMO existenci pohledávky Unie za žalobcem ve výši 22 896,98 eur, která je uvedena na jeho důchodovém výplatním listu z listopadu 2015 (viz bod 27 výše).
- 34 V oznámení ze dne 23. listopadu 2017 PMO rovněž uvedl, že žalobce pobíral příspěvek na vyživované dítě i poté, co v únoru 2014 uplynula doba prodloužení jeho pobírání, které mu bylo přiznáno. Tento přeplatek je důvodem pro pohledávku Unie za žalobcem ve výši 10 196,51 eura (viz bod 30 výše).
- 35 V tomto oznámení byly rovněž shrnuty srážky z důchodu žalobce odpovídající oběma pohledávkám uvedeným v bodech 27 a 30 výše.
- 36 Nakonec PMO v oznámení ze dne 23. listopadu 2017 ještě uvedl, že vzhledem k chybě u koeficientu násobení (viz bod 33 výše) vycházelo oznámení ze dne 6. března 2015 z chybného základního platu. PMO proto uvedl, že žalobci bude samostatným dopisem zasláno nové oznámení.
- 37 Oznámením ze dne 30. listopadu 2017 změnil PMO s účinkem od 1. dubna 2015 nároky žalobce na starobní důchod (dále jen „oznámení ze dne 30. listopadu 2017“). Jeho základní plat byl změněn, což znamenalo použití korektivu v hodnotě 1,066555 namísto 1,1314352 (viz bod 25 výše).
- 38 Při výplatě důchodu za leden 2018 PMO na důchodovém výplatním listu žalobce uvedl, že v období od dubna 2015 do prosince 2017 obdržel žalobce přeplatek plynoucí z vyplacených částek starobního důchodu. Tento přeplatek odpovídal pohledávce Unie za žalobcem v celkové výši 7 389,51 eura.
- 39 V dopise ze dne 4. ledna 2018 zaslaným PMO žalobce předložil důkazy, které podle něj umožňovaly vyřešit problémy související s výpočtem jeho dosavadních platů a důchodu. Tento dopis uzavřel tím, že koeficient násobení, který je třeba zohlednit při výpočtu jeho platů a důchodu, by měl být 1, a nikoli 0,9426565.
- 40 Po výměně dopisů a e-mailů informoval PMO žalobce oznámením ze dne 31. ledna 2018, že zůstatek pohledávek Unie vůči němu činil v tu dobu 22 409,61 eura (dále jen „oznámení ze dne 31. ledna 2018“). Ve splátkovém kalendáři, v němž byly pro všechny tři pohledávky rozvrženy měsíční srážky za období od února 2016 do ledna 2020, připomněl PMO celkovou částku každé z těchto pohledávek – a to 22 896,98 eura u první pohledávky, 10 196,51 eura u druhé pohledávky a 7 389,51 eura v případě třetí pohledávky – a podrobně uvedl pro každou z těchto pohledávek aktuální stav vrácených částek.
- 41 Žalobce podal dne 28. února 2018 na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu stížnost zejména proti oznámení ze dne 30. listopadu 2017 a oznámení ze dne 31. ledna 2018.
- 42 Komise stížnost zamítla rozhodnutím ze dne 27. června 2018 a uvedla, že stížnost směřuje proti aktům potvrzujícím dřívější rozhodnutí, která nebyla napadena ve stanovené lhůtě, a je proto nepřipustná.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 43 Návrhem došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 8. října 2018 podal žalobce projednávanou žalobu.
- 44 Dne 26. září 2019 v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 89 jednacího řádu položil Tribunál účastníkům řízení písemné otázky. Účastníci řízení na tyto otázky odpověděli ve stanovené lhůtě.

45 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na ústní otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 7. listopadu 2019.

46 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil „rozhodnutí Komise ze dne 30. listopadu 2017, kterým se stanoví jeho nároky na důchod se zpětným účinkem k 6. březnu 2015“;
- zrušil „rozhodnutí Komise ze dne 31. ledna 2018 o vydání bezdůvodného obohacení ve výši 22 409,61 eura“;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

47 Komise navrhuje, aby Tribunál:

- žalobu zamítl,
- uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

K předmětu sporu

48 Jak vyplývá ze skutečností předcházejících sporu, PMO má za to, že Unie má vůči žalobci tři pohledávky: první z nich, která v listopadu roku 2015 činila 22 896,98 eura, údajně vyplývá z toho, že na plat vyplácený žalobci v období od října 2011 do března 2015, byl použit chybný koeficient násobení 1 namísto koeficientu 0,9426565 (dále jen „první pohledávka“); druhá, která v červnu 2017 představovala částku 10 196,51 eura, údajně vyplývá z neoprávněného pobírání příspěvku na vyživované dítě žalobcem v období od března 2014 do března 2015 (dále jen „druhá pohledávka“); třetí, která v prosinci 2017 činila 7 389,51 eura, údajně vyplývá ze skutečnosti, že pro výpočet základního platu žalobce, a tedy jeho důchodu byl chybně použit koeficient násobení 1, přičemž na základě tohoto koeficientu použil PMO v průběhu období od dubna 2015 do prosince 2017 korektiv v hodnotě 1,1314352 namísto 1,066555 (dále jen „třetí pohledávka“).

49 Žalobce zpochybňuje dva akty, a to oznámení ze dne 30. listopadu 2017 a dále oznámení ze dne 31. ledna 2018.

50 Vzhledem k tomu, že oznámení ze dne 30. listopadu 2017 uplatňuje u žalobce zpětně koeficient násobení 0,9426565 namísto 1, mění plat rozhodný pro výpočet důchodu a vychází z něj třetí pohledávka (viz body 33, 36 a 37 výše).

51 Oznámení ze dne 31. ledna 2018 informuje žalobce o celkové výši zůstatku u tří pohledávek, které k tomuto datu měla vůči němu Unie. K tomuto oznámení je připojen splátkový kalendář, který uvádí celkovou výši každé ze tří pohledávek.

52 V tomto ohledu je třeba uvést, že u první a druhé pohledávky byly před lednem 2018 provedeny srážky z důchodu žalobce, takže čistá výše celkového zůstatku u tří pohledávek, tedy 22 409,61 eura ke dni 31. ledna 2018, byla k tomuto datu nižší než jejich celková výše.

53 Pokud jde o druhou pohledávku, žalobce na jednání prohlásil, že bere zpět své návrhy týkající se této pohledávky, což bylo zaznamenáno do protokolu o jednání.

54 Kromě toho splátkový kalendář připojený k oznámení ze dne 31. ledna 2018 uvádí podrobně stav vrácených částek u každé ze tří pohledávek (viz bod 40 výše).

- 55 V tomto ohledu přitom žalobce ve svých písemnostech uvádí, že požaduje zrušení „rozhodnutí Komise ze dne 31. ledna 2018 o vydání bezdůvodného obohacení ve výši 22 409,61 eura“. Toto upřesnění umožňuje konstatovat, že návrh žalobce na zrušení se vztahuje pouze na konstatování existence této pohledávky – a nikoli způsobů jejího splácení podle splátkového kalendáře uvedeného v bodě 51 výše. Toto konstatování je podpořeno skutečností, že žalobce uvedený způsob vrácení nikde nezpochybil, a to ani ve svých písemnostech, ani na jednání.
- 56 Je tedy třeba dospět k závěru, že žalobce navrhuje zrušení oznámení ze dne 31. ledna 2018 pouze v tom rozsahu, v němž uvádí existenci pohledávek Unie vůči jeho osobě.
- 57 Z výše uvedených úvah vyplývá, že předmět sporu se omezuje na zpochybnění, zaprvé oznámení ze dne 30. listopadu 2017, které se týká třetí pohledávky týkající se důchodu vyplaceného žalobci v období od dubna 2015 do prosince 2017, a zadruhé oznámení ze dne 31. ledna 2018 v rozsahu, v němž zmiňuje existenci této pohledávky a v němž zmiňuje i existenci první pohledávky, týkající se platů vyplacených žalobci za období od října 2011 do března 2015.

K přípustnosti

- 58 Komise, která se v žalobní odpovědi dovolávala skutečnosti, že oznámení ze dne 30. listopadu 2017 a oznámení ze dne 31. ledna 2018 byla pouhým zopakováním rozhodnutí, které bylo promítnuto do důchodového výplatního listu z listopadu 2015, na jednání prohlásila, že bere svou námitku nepřípustnosti zpět, což bylo zaznamenáno do protokolu o jednání.
- 59 Podle ustálené judikatury však mají lhůty pro podání stížnosti a žaloby uvedené v člancích 90 a 91 služebního řádu kogentní povahu a nemůže si je volně stanovit ani účastník řízení, ani soud, jemuž přísluší ověřit, a to i bez návrhu, zda byly dodrženy (rozsudky ze dne 29. června 2000, *Politi v. ETF*, C-154/99 P, EU:C:2000:354, bod 15, a ze dne 29. listopadu 2018, *WL v. ERCEA*, T-493/17, nezveřejněný, EU:T:2018:852, bod 64).
- 60 Podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu se může každá osoba, na kterou se vztahuje tento služební řád, obrátit na orgán oprávněný ke jmenování se stížností na opatření, které se jí nepříznivě dotýká, přičemž tato stížnost musí být podána do tří měsíců.
- 61 Doklady o vyplacení odměny nebo důchodu mohou být předmětem stížností a případně žalob, pokud rozhodnutí, které má čistě peněžitý charakter, může být promítnuto z důvodu své povahy do dokladu o vyplacení odměny či důchodu. V takovém případě má poskytnutí měsíčního dokladu o vyplacení odměny či důchodu za následek počátek běhu lhůt pro podání stížnosti nebo žaloby směřující proti rozhodnutí administrativy, pokud se na základě uvedeného dokladu jasně a poprvé projevila existence a dosah tohoto rozhodnutí (viz rozsudek ze dne 14. prosince 2017, *Martinez De Prins a další v. ESVČ*, T-575/16, EU:T:2017:911, body 31 a 32 a citovaná judikatura; v tomto smyslu rozsudek viz rovněž rozsudek ze dne 9. ledna 2007, *Van Neyghem v. Výbor regionů*, T-288/04, EU:T:2007:1, body 39 a 40).
- 62 V projednávané věci, jak bylo uvedeno v bodě 27 výše, PMO při výplatě důchodu za listopad 2015 informoval žalobce o existenci první pohledávky, která vyplývala, jak je zřejmé z důchodového výplatního listu, z přeplatku vyplaceného každý měsíc v období od října 2011 do března 2015, a jež odpovídala celkové částce 22 896,98 eura.
- 63 Předmět rozhodnutí, kterým se konstatuje existence první pohledávky, je přitom čistě peněžitého charakteru. Toto rozhodnutí tedy mohlo být z důvodu jeho povahy promítnuto do důchodového výplatního listu z listopadu 2015. I když je politováníhodné, že PMO v tomto dokladu blíže neuvedl

důvody tohoto rozhodnutí, nic to nemění na tom, že jelikož se na základě uvedeného dokladu jasné a poprvé projevila existence a dosah tohoto rozhodnutí, mělo jeho předání za následek, že začala běžet lhůta pro podání stížnosti a žaloby proti němu.

- 64 Pokud jde o datum, k němuž došlo k předání rozhodnutí konstatujícího existenci první pohledávky, z písemností ve spise vyplývá, a je to potvrzeno dopisem žalobce ze dne 19. října 2017 (viz bod 33 výše), že žalobce zaslal PMO dne 19. února 2017 zprávu, ve které uvedl, že se seznámil se svým důchodovým výplatním listem z listopadu 2015 a následně uplatněnými srážkami z důchodu. V dopise ze dne 19. října 2017 dokonce upřesnil, že tento doklad „obdržel“ v listopadu 2015.
- 65 Bez ohledu na okolnosti, kterých se žalobce dále dovolává za účelem doložení toho, že nebyl schopen se okamžitě seznámit se svým důchodovým výplatním listem z listopadu 2015, lze tedy mít za to, že byl žalobci předán každopádně nejpozději dne 19. února 2017.
- 66 Ve svých písemnostech přitom žalobce neuvádí žádnou stížnost, kterou by podal proti důchodovému výplatnímu listu z listopadu 2015 ve lhůtě tří měsíců od 19. února 2017.
- 67 Z výše uvedených úvah vyplývá, že žalobce nenapadl ve stanovené lhůtě rozhodnutí, jímž byla poprvé konstatována existence první pohledávky a které bylo promítnuto do jeho důchodového výplatního listu z listopadu 2015.
- 68 Argumenty žalobce opírající se o ustanovení článků 25 a 26 služebního řádu, podle nichž existuje povinnost sdělit zaměstnanci individuální rozhodnutí, která se jej dotýkají, nemohou závěr uvedený v bodě 67 výše zpochybnit, jelikož cílem těchto ustanovení není určit podmínky použití procesních lhůt na úředníky a zaměstnance Unie (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 30. května 2002, Onidi v. Komise, T-197/00, EU:T:2002:135, bod 156, a ze dne 5. října 2009, de Brito Sequeira Carvalho a Komise v. Komise a de Brito Sequeira Carvalho, T-40/07 P a T-62/07 P, EU:T:2009:382, bod 92), na rozdíl od ustanovení obsažených v hlavě VII služebního řádu, nadepsané „Opravné prostředky“, na jejichž základě byly vydány rozsudky uvedené v bodě 61 výše.
- 69 Před závěrem o nepřipustnosti návrhových žádání žalobce v rozsahu, v němž se týkají existence první pohledávky, je nicméně nutné se ujistit, že oznámení ze dne 31. ledna 2018 nemohlo v tomto ohledu vést k obnovení běhu procesních lhůt. Je tedy třeba určit, zda oznámení ze dne 31. ledna 2018 v rozsahu, v němž zmiňuje existenci první pohledávky, představuje pouze rozhodnutí potvrzující rozhodnutí, které bylo promítnuto do důchodového výplatního listu z listopadu 2015.
- 70 Podle judikatury nemůže být potvrzující či nepotvrzující povaha aktu posuzována pouze srovnáním jeho obsahu ve vztahu k obsahu dřívějšího rozhodnutí, které potvrzuje, ale musí být posouzeno rovněž ve vztahu k povaze žádosti, na kterou tento akt reaguje (viz rozsudek ze dne 17. listopadu 2016, Fedtke v. EHSV, T-157/16 P, nezveřejněný, EU:T:2016:666, bod 17 a citovaná judikatura).
- 71 Z této judikatury konkrétně vyplývá, že pokud akt představuje odpověď na žádost, v níž byly uvedeny nové a podstatné skutečnosti a jejímž prostřednictvím byla administrativa požádána o přezkum dřívějšího rozhodnutí, nemůže být tento akt považován za akt čistě potvrzující povahy, jelikož rozhoduje o těchto skutečnostech, a obsahuje tedy ve srovnání s dřívějším rozhodnutím novou skutečnost. Existence nových a podstatných skutečností může totiž odůvodnit podání žádosti o přezkum dřívějšího rozhodnutí, které se stalo konečným. Naopak, pokud žádost o přezkum není podložena novými a podstatnými skutečnostmi, musí být žaloba proti rozhodnutí, kterým se zamítá provedení požadovaného přezkumu, prohlášena za nepřipustnou (viz rozsudek ze dne 17. listopadu 2016, Fedtke v. EHSV, T-157/16 P, nezveřejněný, EU:T:2016:666, bod 18 a citovaná judikatura).

- 72 Stran otázky, podle jakých kritérií musí být skutečnosti považovány za nové, z judikatury vyplývá, že k tomu, aby se jednalo o novou skutečnost, je nutné, aby žalobce ani administrativa o dané skutečnosti nevěděli nebo nemohli vědět v okamžiku přijetí dřívějšího rozhodnutí (viz rozsudek ze dne 17. listopadu 2016, Fedtke v. EHSV, T-157/16 P, nezveřejněný, EU:T:2016:666, bod 19 a citovaná judikatura).
- 73 V tomto ohledu je sice pravda, že v rozsudku ze dne 13. listopadu 2014, Španělsko v. Komise (T-481/11, EU:T:2014:945, bod 38) je uvedeno, že skutečnost musí být kvalifikována jako nová jak v případě, že v době přijetí dřívějšího aktu neexistovala, tak v případě, že jde o skutečnost existující již v době přijetí dřívějšího aktu, která však v uvedené době nebyla z jakéhokoli důvodu, včetně nedostatku řádné péče autora tohoto aktu, při jeho přijetí zohledněna.
- 74 Toto upřesnění však nelze i přes jeho velmi širokou formulaci vykládat tak, že umožňuje úředníkovi, jehož první žádost byla zcela nebo zčásti zamítnuta rozhodnutím, které se stalo konečným, uvést jako nové skutečnosti na podporu druhé žádosti, jež má stejný cíl jako první žádost, skutečnosti, které již měl k dispozici a které na podporu své první žádosti nepředložil (rozsudek ze dne 17. listopadu 2016, Fedtke v. EHSV, T-157/16 P, nezveřejněný, EU:T:2016:666, bod 22).
- 75 Pokud by tomu bylo jinak, byla by porušena nejen judikatura připomenutá v bodech 70 až 72 výše, ale rovněž judikatura, podle níž možnost podat žádost ve smyslu čl. 90 odst. 1 služebního řádu nemůže úředníkovi umožnit obcházení lhůt stanovených články 90 a 91 služebního řádu pro podání stížnosti a žaloby tím, že prostřednictvím takové pozdější žádosti nepřímo zpochybní dřívější rozhodnutí, které nebylo napadeno ve stanovené lhůtě (viz rozsudek ze dne 17. listopadu 2016, Fedtke v. EHSV, T-157/16 P, nezveřejněný, EU:T:2016:666, bod 24 a citovaná judikatura).
- 76 V projednávané věci jsou skutečnosti, na které poukazuje žalobce v dopise ze dne 4. ledna 2018 a jimiž má být v podstatě prokázáno, že jeho jmenování vedoucím EBOŠ představovalo jmenování na nové pracovní místo s vyšší odpovědností, skutečnostmi, které měl žalobce k dispozici, když zastával toto pracovní místo v období od července 2013 do prosince 2014, a které měl tedy k dispozici v okamžiku, kdy se seznámil s důchodovým výplatním listem z listopadu 2015. Tyto skutečnosti však nepředložil PMO ve lhůtě stanovené pro podání stížnosti. Tyto skutečnosti tedy nejsou takové povahy, aby umožnily nový běh uvedené lhůty.
- 77 Oznámení ze dne 31. ledna 2018 musí být tedy v rozsahu, v němž zmiňuje existenci první pohledávky, považováno za rozhodnutí, které pouze potvrzuje rozhodnutí, které bylo promítnuto do důchodového výplatního listu z listopadu 2015.
- 78 Z výše uvedených úvah vyplývá, že návrhová žádání směřující proti oznámení ze dne 31. ledna 2018 v rozsahu, v němž zmiňují existenci první pohledávky, nejsou přípustná.
- 79 Vzhledem k tomu, že žalobce na jednání prohlásil, že bere zpět své návrhy týkající se druhé pohledávky (viz bod 53 výše), je třeba zkoumat opodstatněnost jeho argumentů pouze v rozsahu, v němž se týkají třetí pohledávky, jejíž konstatování v oznámení ze dne 30. listopadu 2017 bylo zopakováno v oznámení ze dne 31. ledna 2018.

K věci samé

- 80 Na podporu svých návrhových žádání směřujících ke zrušení předkládá žalobce šest žalobních důvodů, z nichž první vychází z nesprávného právního posouzení, druhý z porušení článku 85 služebního řádu, třetí z porušení zásad použitelných na zrušení legálních aktů jejich autorem, čtvrtý z porušení zásad použitelných na zrušení protiprávních aktů jejich autorem, pátý z nedostatečného odůvodnění a šestý ze zjevně nesprávného posouzení.

K nesprávnému právnímu posouzení

- 81 Žalobce tvrdí, že zpětná oprava, která byla použita na jeho důchod, není odůvodněná a rozhodnutí, jejichž zrušení požaduje, jsou stížena vadou nesprávného právního posouzení.
- 82 Žalobce zpochybňuje, že rozhodnutí, které bylo promítnuto do jeho platového výměru za únor 2013, bylo přijato neodůvodněně.
- 83 Komise poukazuje na to, že změna žalobcova pracovního místa a jeho nástup do zaměstnání u EBOŠ nevedly ke změně platové třídy nebo platového stupně.
- 84 V tomto ohledu je třeba připomenout (viz body 18 až 20 výše), že k 1. květnu 2004, kdy nabyla účinku nová platová tabulka, bylo zařazení žalobce, tedy platová třída A4, platový stupeň 6, změněno na platovou třídu A*12, platový stupeň 6 za použití koeficientu násobení 0,9426565 v souladu s tabulkou pro dřívější kategorii A uvedenou v čl. 2 odst. 2 přílohy XIII služebního řádu.
- 85 K 1. květnu 2006 byla platová třída žalobce přejmenována na AD12.
- 86 Poté, co od nabytí účinnosti reformy z roku 2004 podruhé postoupil do vyššího platového stupně, byl žalobce dne 1. listopadu 2007 zařazen do platového stupně 8 platové třídy AD12. Možnost zařazení úředníka nebo zaměstnance zaměstnaného před 1. květnem 2004 do vyššího platového stupně, než je nejvyšší stupeň stanovený v článku 66 služebního řádu (viz bod 4 výše), vyplývá z tabulky pro dřívější kategorii A uvedené v čl. 2 odst. 2 přílohy XIII služebního řádu (viz bod 10 výše).
- 87 Vzhledem k tomu, že žalobce nebyl povýšen, zůstala po celou dobu jeho zaměstnání zachována jeho platová třída AD12, platový stupeň 8 na základě čl. 8 odst. 2 přílohy XIII služebního řádu (viz bod 13 výše).
- 88 V okamžiku odchodu do důchodu v dubnu 2015 byl žalobce zařazen do pátého platového stupně platové třídy AD12. Na plat odpovídající pátému platovému stupni platové třídy AD12 se však použil korektiv ve výši 1,1314352 za tím účelem, aby se plat zohledněný pro výpočet jeho důchodu shodoval se základním platem, tedy s platem, který pobíral ke dni svého odchodu do důchodu, a sice 13 322,22 eura (viz bod 25 výše).
- 89 Je třeba zdůraznit, že žalobce v okamžiku odchodu do důchodu nezpochybnil změnu platového stupně, která u něj byla provedena.
- 90 Výše základního platu uvedeného v bodě 88 výše vyplývala z koeficientu násobení 1, k jehož použití došlo v únoru 2013 (viz bod 22 výše).
- 91 Z článku 7 odst. 2 přílohy XIII služebního řádu přitom vyplývá, že koeficient násobení se vypočítá k 1. květnu 2004 (viz bod 12 výše).
- 92 Vzhledem k zařazení žalobce k tomuto datu (viz bod 18 výše) měl koeficient násobení na základě tabulky pro dřívější kategorii A obsažené v čl. 2 odst. 2 přílohy XIII služebního řádu činit 0,9426565 (viz bod 11 výše).
- 93 Kromě toho čl. 7 odst. 2 třetí pododstavec přílohy XIII služebního řádu upravuje použití koeficientu násobení vypočítaného k 1. květnu 2004 při postupu do vyššího platového stupně nebo při aktualizaci odměn. Pokud jde o šestý odstavec tohoto článku, tento upravuje stanovení nového koeficientu násobení až při prvním povýšení po 1. květnu 2004 (viz bod 12 výše).
- 94 Je přitom nesporné, že žalobce nebyl v období mezi 1. květnem 2004 a 1. dubnem 2015, kdy odešel do důchodu, povýšen.

- 95 Měl být tedy v jeho případě používán až do jeho odchodu do důchodu koeficient násobení 0,9426565.
- 96 Na žalobce byl však od platového výměru za únor 2013 uplatňován koeficient násobení 1 (viz bod 90 výše).
- 97 Ze žádné skutečnosti ve spise přitom nevyplyvá, že by rozhodnutí týkající se koeficientu násobení, které bylo promítnuto do platového výměru žalobce za únor 2013, bylo v souladu s právem, když bylo právě konstatováno, že žalobce nesplňoval podmínky stanovené právními předpisy k tomu, aby se na něj použil nový koeficient násobení.
- 98 Taková změna tedy nebyla na rozdíl od toho, co tvrdí žalobce, odůvodněna z hlediska podmínek stanovených použitelnými ustanoveními služebního řádu.
- 99 Jak vyplývá z oznámení ze dne 6. března 2015, tato neodůvodněná změna vedla k výpočtu důchodu žalobce na základě výše základního platu vyplývající z použití koeficientu násobení 1 (viz bod 90 výše).
- 100 Oprava provedená rozhodnutím, které bylo promítnuto do důchodového výplatního listu za listopad 2015 (viz bod 33 výše), a poté oprava provedená oznámením ze dne 30. listopadu 2017 měly za cíl napravit neodůvodněnou změnu uvedenou v bodě 98 výše.
- 101 V oznámení ze dne 30. listopadu 2017 tedy PMO určil výši základního platu tentokrát nikoli na základě platu, který žalobce pobíral ke dni svého odchodu do důchodu a který byl určen na základě koeficientu násobení 1, ale na základě platu, který měl žalobce pobírat a který je určen na základě koeficientu násobení v hodnotě 0,9426565. Tento koeficient byl tedy použit na plat odpovídající platové třídě AD12, platovému stupni 8, jak vyplývá z tabulky obsažené v čl. 8 odst. 2 přílohy XIII služebního řádu (viz bod 87 výše). K datu odchodu žalobce do důchodu činila příslušná částka v uvedené tabulce 13 322,22 eura (viz bod 13 výše). Takto vypočítaný základní plat činil 12 558,28 eura, což vedlo ke změně korektivu použitého k tomu, aby se plat zohledněný pro výpočet důchodu shodoval se základním platem. Hodnota opravy se tak změnila z 1,1314352 na 1,066555 (viz bod 37 výše).
- 102 Žalobce přitom neprokázal, že by použití právních předpisů ze strany PMO bylo nesprávné.
- 103 Žalobce konkrétně nemůže důvodně tvrdit, že v důsledku jeho převedení k ESVČ v říjnu 2011 (viz bod 21 výše) již na něj nebyla použitelná přechodná ustanovení přílohy XIII služebního řádu, což by odůvodnilo zrušení koeficientu násobení 0,9426565 a použití koeficientu násobení 1.
- 104 I když přijetí žalobce do zaměstnání u ESVČ vedlo k podpisu nové smlouvy, vyplývalo, jak je zjevné z dopisu ze dne 8. prosince 2010 zaslaného žalobci generálním tajemníkem Rady, z přeložení zaměstnanců, jež bylo spojeno s převedením některých útvarů a funkčních míst, které až do té doby spadaly pod generální sekretariát Rady, k ESVČ. Nejednalo se tedy o přijetí do zaměstnání, které by znamenalo začátek nové profesní kariéry, na kterou se nevztahovala přechodná ustanovení přílohy XIII služebního řádu.
- 105 Kromě toho nebyla při nástupu žalobce do zaměstnání u ESVČ přerušena jeho profesní kariéra. Žalobce si tak ponechal své zařazení do osmého platového stupně platové třídy AD12, které se použije pouze na základě přechodných ustanovení přílohy XIII služebního řádu. Navíc byl zachován počet odpracovaných let před jeho nástupem do zaměstnání u ESVČ dne 1. října 2011 (viz bod 21 výše).
- 106 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobce, tak na něj byla použitelná přechodná ustanovení přílohy XIII služebního řádu i po jeho nástupu do zaměstnání u ESVČ dne 1. října 2011.
- 107 Z výše uvedených úvah vyplývá, že žalobce nesprávně tvrdí, že zpětná oprava, která byla použita u jeho důchodu v listopadu 2017, není odůvodněná, a oznámení ze dne 30. listopadu 2017 je z tohoto důvodu stíženo vadou nesprávného právního posouzení.

108 První žalobní důvod musí být proto zamítnut.

K porušení článku 85 služebního řádu

109 Žalobce tvrdí, že koeficient násobení, který se na něj použil v době jeho zaměstnání, nebyl uveden ve smlouvě, kterou uzavřel s ESVČ, a že z tohoto důvodu nemohl být informován o případné nesrovnalosti v rozhodnutí, kterým se stanoví jeho práva při vstupu do zaměstnání u ESVČ.

110 Žalobce rovněž poukazuje na složitost dotčených ustanovení.

111 Žalobce nakonec uvádí, že mu žádné ustanovení služebního řádu neumožňovalo ověřit správnost koeficientu násobení, který byl u něj použit, a to zejména od února 2013.

112 Komise tvrdí, že podmínky článku 85 služebního řádu byly v projednávané věci splněny.

113 Dodává, že pouhé srovnání administrativní situace žalobce, která vyplývala z informační aplikace, jež mu umožňovala nahlédnout do jeho osobního spisu, a jeho administrativní situace, která vyplývala z jeho platových výměrů, umožňovalo žalobci odhalit nevysvětlený rozdíl u koeficientu násobení.

114 V tomto ohledu vyplývá z článku 85 služebního řádu, který je použitelný na dočasné zaměstnance na základě článku 45 pracovního řádu, že k tomu, aby mohla být neoprávněně vyplacená částka vrácena, je nezbytné předložit důkaz, že si byl příjemce vědom, že k takové platbě nebyl důvod, nebo pokud je zřejmé, že mu tato skutečnost musela být známa. Pokud v tomto druhém případě příjemce popírá, že věděl o bezdůvodnosti platby, je třeba zkoumat okolnosti, za nichž byla platba uskutečněna, za účelem zjištění, zda byla bezdůvodnost platby zřejmá (rozsudek ze dne 10. února 1994, White v. Komise, T-107/92, EU:T:1994:17, bod 32).

115 Výraz „je zřejmé“, který charakterizuje bezdůvodnost platby ve smyslu článku 85 služebního řádu, neznamená, že je příjemce neoprávněně platby zbaven povinnosti se nad platbou zamyslet a zkontrolovat ji, je naopak povinen tuto platbu vrátit v případě, že jde o omyl, kterého si všimne běžně pečlivý úředník, který má znát pravidla, jimiž se řídí jeho odměna za práci (rozsudky ze dne 11. července 1979, Broe v. Komise, 252/78, EU:C:1979:186, bod 13, a ze dne 10. února 1994, White v. Komise, T 107/92, EU:T:1994:17, bod 33).

116 Článek 85 služebního řádu musí být vykládán v tom smyslu, že nezáleží na tom, zda chyba byla zřejmá pro administrativu, nýbrž zda byla zřejmá pro dotčenou osobu. Situaci, v níž se nachází administrativa, jež je pověřena zajistit výplatu tisíců odměn a příspěvků všeho druhu, nelze srovnávat se situací úředníka, jenž má osobní zájem ověřit si platby, jež jsou mu měsíčně vypláceny (rozsudek ze dne 11. července 1979, Broe v. Komise, 252/78, EU:C:1979:186, bod 11). I když je politováníhodné, že si administrativa někdy uvědomí bezdůvodnost platby až po uplynutí dlouhé doby, nic to nemění na tom, že dotčená osoba, která zdaleka není zbavena povinnosti se nad platbou zamyslet a zkontrolovat ji, musí odhalit chybu, která nemohla uniknout běžně pečlivému úředníkovi (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 10. února 1994, White v. Komise, T-107/92, EU:T:1994:17, bod 39, a ze dne 18. června 2019, Quadri di Cardano v. Komise, T-828/17, nezveřejněný, EU:T:2019:422, bod 63).

117 Z judikatury také vyplývá, že unijní soud musí při posouzení zřejmé povahy pochybení, kterého se dopustila administrativa, zohlednit kromě míry odpovědnosti úředníka, jeho platové třídy a délky jeho služby, míru jasnosti ustanovení služebního řádu definujících podmínky pro poskytnutí odměny dotčené osobě, jakož i význam změn v její osobní či rodinné situaci, pokud je vyplacení sporné částky spojeno s posouzením takové situace ze strany administrativy (viz rozsudek ze dne 18. června 2019, Quadri di Cardano v. Komise, T-828/17, nezveřejněný, EU:T:2019:422, bod 48 a citovaná judikatura).

- 118 Podle ustálené judikatury není navíc nutné, aby dotčený úředník měl při plnění své povinnosti jednat s náležitou péčí možnost přesně určit rozsah pochybení, kterého se administrativa dopustila. V tomto ohledu ke vzniku jeho povinnosti obrátit se na administrativu s požadavkem na provedení nezbytných ověření postačí, že má pochybnosti o opodstatněnosti předmětných plateb (viz rozsudek ze dne 18. června 2019, *Quadri di Cardano v. Komise*, T-828/17, nezveřejněný, EU:T:2019:422, bod 49 a citovaná judikatura).
- 119 Pochybení, jehož se v projednávané věci dopustila administrativa, spočívá v tom, že byl na žalobce použit koeficient násobení 1 namísto koeficientu násobení 0,9426565. Toto pochybení, ke kterému došlo nejprve v únoru 2013, následně přetrvávalo, a to i v okamžiku odchodu žalobce do důchodu a určení jeho nároků na důchod.
- 120 V tomto ohledu, jak bylo uvedeno v bodě 22 výše, byl u žalobce, v jehož případě byl do té doby používán koeficient násobení 0,9426565, uplatňován od jeho platového výměru za únor 2013 koeficient násobení 1, což představovalo zvýšení jeho platu o 737,75 eura měsíčně. Navíc byla za období od října 2011 do ledna 2013 použita zpětná oprava u jeho čisté odměny za práci v celkové výši 7 948,81 eura, která mu byla vyplacena v únoru 2013.
- 121 Takové změny musely vzhledem k jejich významu nezbytně vzbudit žalobcovu pozornost.
- 122 Žalobce navíc nebyl v říjnu 2011 povýšen, což by bylo důvodem pro určení nového koeficientu násobení (viz body 12 a 93 výše). Nepostoupil ani v platovém stupni, což by mohlo odůvodnit zvýšení jeho platu.
- 123 Kromě toho přeložení žalobce k ESVC v říjnu 2011 nemohlo odůvodnit zachování jeho zařazení do platové třídy AD12 platového stupně 8, které se na něj vztahovalo na základě přechodných ustanovení přílohy XIII služebního řádu, a současně zrušení koeficientu násobení, jehož použití vyplývá z přechodných ustanovení přílohy XIII služebního řádu (viz body 103 a 105 výše).
- 124 Konečně, i když je pravda, že byl žalobce v roce 2013 jmenován vedoucím EBOŠ, byl při této příležitosti ponechán v platové třídě AD12, platovém stupni 8 (viz bod 23 výše). Toto jmenování, ke kterému došlo v červenci 2013, nemohlo navíc odůvodnit v únoru roku 2013 vyplacení dodatečného platu za období od října 2011 do ledna 2013.
- 125 Vzhledem k tomu, že v profesní kariéře žalobce nenastaly události, které by mohly být důvodem změny uvedené v bodě 120 výše, musely tím spíše vyvolat jeho pozornost.
- 126 Je také třeba dodat, že v únoru 2013 byl žalobce zaměstnán již déle než třináct let a byl zařazen do platové třídy AD12, platového stupně 8, u které příslušný plat odpovídá platu v prvním platovém stupni platové třídy AD14. Žalobce kromě toho ve svých písemnostech uvedl, že následně jako vedoucí EBOŠ „vykonával pravomoci orgánu oprávněného k zastupování EBOŠ při veškerých právních úkonech s finančními a administrativními dopady“. Taková míra odpovědnosti a povaha povinností vykonávaných žalobcem potvrzují tvrzení Komise, podle něhož nemohl dotyčný nejpozději v březnu 2015 nevědět o pochybení ze strany PMO.
- 127 Konečně Komise uvádí, aniž je jí v tomto bodě odporováno, že pouhé srovnání administrativní situace žalobce, která vyplývala z informační aplikace, jež mu umožňovala nahlédnout do jeho osobního spisu, a jeho administrativní situace, která vyplývala z jeho platových výměrů, umožňovalo žalobci odhalit nesoulad u koeficientu násobení, který byl u něj použit (viz bod 113 výše).
- 128 Z výše uvedeného vyplývá, že když byl žalobci v únoru 2013 zvýšen plat o 737,75 eura a když v témže měsíci došlo ke zpětné opravě jeho čisté odměny v celkové výši 7 948,81 eura, měl mít přinejmenším pochybnosti o tom, zda splňuje podmínky pro takové zvýšení bez postupu ve své platové třídě, který by mohl odůvodnit změnu u něj použitého koeficientu násobení z hodnoty 0,9426565 na hodnotu 1.

Vzhledem k existenci takových pochybností o bezvadnosti rozhodnutí, které bylo promítnuto do platového výměru z února 2013, se měl žalobce ohledně této otázky obrátit na příslušné útvary PMO (viz rozsudky ze dne 11. července 1979, Broe v. Komise, 252/78, EU:C:1979:186, bod 13, a ze dne 10. února 1994, White v. Komise, T-107/92, EU:T:1994:17, bod 42).

129 Z písemností ve spise nevyplývá, že by žalobce takové kroky podnikl, a to ani v okamžiku, kdy mu byl předán platový výměr za únor 2013, ani poté, zejména když obdržel oznámení ze dne 6. března 2015 určující jeho nároky na důchod, ačkoli v tomto okamžiku přetrvávala zřejmost pochybení, jehož se PMO dopustil.

130 Porušení článku 85 služebního řádu není tedy prokázáno.

131 Tento závěr nemůže být zpochybněn skutečností, že se PMO dopustil nedbalosti nebo pochybení při přijetí rozhodnutí, které bylo promítnuto do platového výměru za únor 2013, a poté oznámení ze dne 6. března 2015. Takové okolnosti totiž nemají vliv na použití článku 85 služebního řádu, který právě předpokládá, že se administrativa dopustila pochybení tím, že provedla platbu bez důvodu (rozsudky ze dne 24. února 1994, Stahlschmidt v. Parlament, T-38/93, EU:T:1994:23, bod 23; ze dne 30. listopadu 2006, J v. Komise, T-379/04, EU:T:2006:368, bod 100, a ze dne 16. května 2007, F v. Komise, T-324/04, EU:T:2007:140, bod 139).

132 Stejně tak nezpochybňují závěr učiněný v bodě 130 výše ostatní argumenty žalobce.

133 Zprvým argumentem, že žalobce nemohl vědět o případné bezdůvodnosti platby, jelikož jeho smlouva ani rozhodnutí o jeho přijetí do zaměstnání neodkazovaly na koeficient násobení, musí být odmítnut s ohledem na úvahy uvedené v bodech 120 až 127 výše.

134 Kromě toho byl koeficient násobení 1 uveden na platovém výměru za únor 2013. Žalobce tedy mohl o jeho existenci vědět a znát jeho hodnotu.

135 Zadruhé určení koeficientu násobení, který měl být použit u žalobce, a sice 0,9426565, vyplývalo z použití ustanovení uvedených v bodech 91 až 93 výše ve vzájemném spojení na situaci žalobce. Žalobce tedy nesprávně tvrdí, že mu žádné ustanovení služebního řádu neumožňovalo ověřit správnost koeficientu násobení, který byl na něj uplatněn.

136 Navíc je třeba připomenout, že každý úředník nebo zaměstnanec má znát služební řád (rozsudek ze dne 19. května 1999, Connolly v. Komise, T-34/96 a T-163/96, EU:T:1999:102, bod 168). Žalobce proto nemůže tvrdit, že nevěděl o existenci a dosahu těchto ustanovení, a to *a fortiori* vzhledem k míře své odpovědnosti a počtu odpracovaných let.

137 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že tento žalobní důvod musí být zamítnut.

K porušení zásad týkajících se zrušení legálních aktů jejich autorem

138 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je zrušení legálního administrativního aktu jeho autorem, který přiznal subjektivní práva nebo obdobné výhody, se zpětnou účinností v rozporu s obecnými právními zásadami (viz rozsudek ze dne 27. června 2017, Ruiz Molina v. EUIPO, T-233/16 P, EU:T:2017:435, bod 26 a citovaná judikatura).

139 Žalobce tvrdí, že rozhodnutí, kterým se stanoví jeho platová třída a platový stupeň v okamžiku jeho přeložení k ESVC dne 1. října 2011, bylo legální a přiznávalo mu subjektivní práva. Nemohlo být tedy zrušeno jeho autorem *ab initio*.

140 Komise tvrdí, že PMO nezrušil svůj legální akt.

- 141 Je třeba uvést, že oznámení ze dne 30. listopadu 2017 a ze dne 31. ledna 2018, jejichž zrušení se žalobce domáhá, nezměnila, na rozdíl od toho, co žalobce zjevně tvrdí, jeho platovou třídu nebo platový stupeň. Platový stupeň žalobce pozměnilo oznámení ze dne 6. března 2015, jehož zrušení se žalobce nedomáhá, a které nebylo v tomto ohledu změněno oznámením ze dne 30. listopadu 2017 (viz bod 25 výše).
- 142 V každém případě se oznámení ze dne 6. března 2015 v rozsahu, v němž nebylo v tomto ohledu změněno oznámením ze dne 30. listopadu 2017, stalo konečným, jelikož zaprvé žalobce sám uvedl, že mu bylo předáno v březnu 2015 a zadruhé z písemností ve spisu nevyplývá, že proti němu byla podána stížnost ve lhůtě stanovené služebním řádem.
- 143 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že je třeba tento žalobní důvod zamítnout.

K porušení zásad týkajících se zrušení protiprávních aktů jejich autorem

- 144 Žalobce v podstatě tvrdí, že Komise porušila zásady týkající se zrušení protiprávních aktů jejich autorem. Upřesňuje, že orgán může zrušit *ab initio* protiprávní akt, který přiznává subjektivní práva, pouze pokud ke zrušení dojde v přiměřené lhůtě. V tomto ohledu se rovněž dovolává zásady právní jistoty a tříměsíční lhůty, která odpovídá lhůtě, kterou má úředník nebo zaměstnanec pro napadení administrativního aktu.
- 145 Žalobce také odkazuje na smluvní vztah s orgánem, který jej zaměstnával, a skutečnost, že pracovní podmínky vyplývající z takového vztahu nemohly být změněny po uplynutí více než tří měsíců od jeho nástupu do zaměstnání, a tím spíše po jeho skončení. Dodává, že ESVČ byla povinna zaručit mu veškerá jeho práva, zejména jeho práva na plat. Ke změnám smluvního vztahu s orgánem, který jej zaměstnával, rovněž uvádí, že byl až od 23. listopadu 2017 informován, aniž mu bylo předáno jakékoliv rozhodnutí v tomto smyslu, „že jeho pracovní místo odpovídá úrovni vedoucího úseku, a z tohoto důvodu nemá právo na manažerské ohodnocení“.
- 146 Konečně žalobce uvádí, že mu nikdy nebylo oznámeno rozhodnutí o použití nového koeficientu násobení na plat, který pobíral.
- 147 Komise, která ve svých písemnostech tvrdila, že nezrušila svůj protiprávní akt, ale pouze opravila chybu, toto své tvrzení na jednání zopakovala.
- 148 V tomto ohledu z ustálené judikatury vyplývá, že ačkoli je třeba všem unijním orgánům, které konstatují, že akt, který přijaly, je stížen protiprávností, přiznat právo zrušit jej se zpětnou účinností v přiměřené lhůtě, toto právo může být omezeno nezbytností respektovat legitimní očekávání adresáta aktu, který se mohl spoléhat na jeho legalitu (rozsudky ze dne 20. června 1991, Cargill v. Komise, C-248/89, EU:C:1991:264, bod 20, a ze dne 27. června 2017, Ruiz Molina v. EUIPO, T-233/16 P, EU:T:2017:435, bod 27).
- 149 Je třeba také připomenout, že unijní orgán má právo zrušit svůj protiprávní akt pouze v přiměřené lhůtě (rozsudky ze dne 17. dubna 1997, de Compte v. Parlament, C-90/95 P, EU:C:1997:198, bod 35, a ze dne 27. června 2017, Ruiz Molina v. EUIPO, T-233/16 P, EU:T:2017:435, bod 27).
- 150 Takové zrušení protiprávního aktu vydaného ve prospěch jeho adresáta tedy právně podléhá dvěma podmínkám, z nichž první je respektování legitimního očekávání dotčené osoby a druhou je, že k němu dojde v přiměřené lhůtě.
- 151 Zaprvé stran respektování legitimního očekávání dotčené osoby z ustálené judikatury vyplývá, že právo dovolávat se zásady ochrany legitimního očekávání předpokládá současné splnění tří podmínek. Zaprvé je třeba, aby byla dotčené osobě administrativou poskytnuta konkrétní, nepodmíněná a shodující se

ujištění vyplývající z oprávněných a spolehlivých zdrojů. Zadruhé musí být tato ujištění takové povahy, že jsou schopna vyvolat legitimní očekávání u toho, komu jsou určena. Zatřetí musí být poskytnutá ujištění v souladu s platnými normami (viz rozsudek ze dne 27. ledna 2016, *Montagut Viladot v. Komise*, T-696/14 P, EU:T:2016:30, bod 43 a citovaná judikatura).

- 152 Je třeba uvést, že ačkoli zásada ochrany legitimního očekávání může omezit právo administrativy zrušit se zpětným účinkem svůj protiprávní akt v případě, kdy osoba, které je akt určen, mohla spoléhat na jeho zdánlivou legalitu, tato podmínka se nepovažuje za splněnou, jestliže existují objektivní okolnosti, které měly vést dotyčného k tomu, aby si daný omyl uvědomil, nebo jinými slovy, jestliže existují skutečnosti, které mohou zpochybnit legalitu tohoto aktu. Na zdánlivou legalitu zrušeného aktu se tedy dotyčný nemůže spoléhat, zejména pokud tento akt nemá právní základ nebo byl přijat ve zjevném rozporu s použitelnými právními předpisy (rozsudek ze dne 12. května 2010, *Bui Van v. Komise*, T-491/08 P, EU:T:2010:191, bod 44 a citovaná judikatura).
- 153 Cílem judikatury v oblasti rušení protiprávních aktů se zpětným účinkem, které přiznávají subjektivní práva, je právě uvést do souladu dvě zásady, a to zásadu ochrany legitimního očekávání a zásadu legality. Podle této judikatury platí, že pokud protiprávnost nemohla uniknout pozornosti úředníka postupujícího s řádnou péčí, očekávání nelze považovat za legitimní, a zásada legality se tedy použije v plném rozsahu (rozsudek ze dne 12. května 2010, *Bui Van v. Komise*, T-491/08 P, EU:T:2010:191, bod 45).
- 154 Je nutné poukázat na to, že judikatura týkající se použití zásady legitimního očekávání v oblasti rušení protiprávních aktů, které přiznávají subjektivní práva, se zpětným účinkem, a zejména judikatura uvedená v bodě 153 výše, je odrazem judikatury v oblasti vydání bezdůvodného obohacení (viz body 115 až 118 výše, a zejména bod 115). Taková shoda není překvapující, jelikož samotný článek 85 služebního řádu je vyjádřením zásady ochrany legitimního očekávání (rozsudek ze dne 13. března 1990, *Costacurta v. Komise*, T-34/89 a T-67/89, EU:T:1990:20, bod 43).
- 155 Pokud je tedy bezdůvodnost taková, že spadá do působnosti článku 85 služebního řádu, nemůže vyvolat legitimní očekávání u toho, v jehož prospěch svědčí.
- 156 Jak bylo přitom uvedeno výše (viz bod 129 výše), PMO mohl v projednávané věci použít ustanovení článku 85 služebního řádu, která byla vyložena v judikatuře Soudního dvora a Tribunálu, aniž se dopustil pochybení (viz body 115 až 118 výše).
- 157 Když bylo totiž žalobci v únoru 2013 přiznáno s účinkem od října 2011 zvýšení jeho platu o 737,75 eura a když na něj byla v tomtéž měsíci použita zpětná oprava jeho čisté odměny v celkové výši 7 948,81 eura, měl mít přinejmenším pochybnosti o tom, zda splňuje podmínky pro takové zvýšení platu beze změny jeho platové třídy, která by mohla odůvodnit, že v jeho případě použitý koeficient násobení zvýšil z hodnoty 0,9426565 na hodnotu 1 (viz body 119 až 128 výše).
- 158 Z výše uvedeného vyplývá, že v projednávané věci nebyla existence legitimního očekávání prokázána.
- 159 Pokud jde zadruhé o dodržení přiměřené lhůty, je třeba připomenout, že přiměřenost lhůty musí být posuzována v závislosti na všech okolnostech případu (rozsudek ze dne 15. října 2002, *Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise*, C-238/99 P, C-247/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, EU:C:2002:582, bod 187).
- 160 Zvláště pokud má zrušení protiprávního aktu jeho autorem za následek vydání bezdůvodného obohacení, je třeba určit, zda má předmět aktu, který byl zrušen, čistě peněžitý charakter.

- 161 Pokud má totiž předmět dotčeného aktu čistě peněžitý charakter, vyplývá jeho zrušení, které má stejný účinek jako vrácení částek neoprávněně vyplacených na základě tohoto aktu, z pouhého použití ustanovení článku 85 služebního řádu. V takovém případě musí ke zrušení dotčeného aktu jeho autorem dojít ve lhůtě pěti let stanovené těmito ustanoveními, aby byl zachován užitečný účinek ustanovení článku 85 druhého pododstavce první věty služebního řádu.
- 162 Je třeba uvést, že pojem „rozhodnutí, jehož předmět má čistě peněžitý charakter“ již unijní soudy použily za účelem vymezení dosahu judikatury, která připouští, že od předání platového nebo důchodového výměru dotčeného úředníka nebo zaměstnance počínají plynout lhůty pro podání stížnosti a žaloby (viz bod 61 výše).
- 163 V tomto ohledu uvedl Soud pro veřejnou službu v rozsudku ze dne 28. června 2006, Grünheid v. Komise (F-101/05, EU:F:2006:58, body 43 a 44) demonstrativní výčet rozhodnutí čistě peněžitého charakteru – jejichž existence a dosah mohou již na základě jejich předmětu jasně vyplývat z platového či důchodového výměru individuálně určených dotyčným úředníkovi nebo zaměstnanci. Soud pro veřejnou službu tak odkázal zejména na opatření týkající se stanovení opravných koeficientů, roční úpravy platů, paušální náhrady cestovních výdajů, odmítnutí přiznání příspěvku za práci v zahraničí nebo srážek z důvodu rodinných přídatků pobíraných z jiných zdrojů.
- 164 Je třeba rozlišovat mezi rozhodnutími, která mají předmět čistě peněžitého charakteru, a rozhodnutími, která sice mají finanční důsledky, ale jejich předmět přesahuje stanovení peněžitých nároků dotčené osoby ve vlastním slova smyslu. Může se jednat například o rozhodnutí o konečném zařazení nově přijatého úředníka nebo o rozhodnutí o povýšení.
- 165 V projednávané věci vzal PMO oznámením ze dne 30. listopadu 2017 zpět oznámení ze dne 6. března 2015 v rozsahu, v němž stanovilo výši platu zohledněnou pro výpočet důchodu žalobce na základě koeficientu násobení v hodnotě 1 (viz bod 50 výše). To jej vedlo ke snížení výše důchodu žalobce se zpětným účinkem a k požadování vrácení přeplatku vyplývajícího z vyššího důchodu, který byl vyplácen v období od dubna 2015 do prosince 2017.
- 166 Oznámením ze dne 30. listopadu 2017 byl tedy zrušen akt, jehož předmět je čistě peněžitého charakteru.
- 167 K tomuto zrušení došlo přitom ve lhůtě přibližně dvou let a devíti měsíců, která je kratší než pětiletá lhůta použitelná v projednávané věci (viz bod 161 výše).
- 168 Z výše uvedeného vyplývá, že porušení pravidel pro rušení protiprávních aktů jejich autorem nebylo v projednávané věci prokázáno.
- 169 Závěr uvedený v bodě 168 výše nemůže být zpochybněn ostatními argumenty žalobce.
- 170 Zaprvé se argumenty uvedené v bodě 145 výše týkají změny platového stupně žalobce vyplývající z oznámení ze dne 6. března 2015, a nikoli z napadených rozhodnutí.
- 171 Zadruhé zásada právní jistoty (viz bod 144 výše) nezakazuje unijním orgánům zrušit protiprávní administrativní akt po uplynutí tříměsíční lhůty. Jak bylo totiž uvedeno v bodě 161 výše, pokud má předmět dotčeného aktu čistě peněžitý charakter, jako je tomu v projednávané věci, použije se pětiletá lhůta stanovená v článku 85 druhém pododstavci první věty služebního řádu.
- 172 Zatřetí se argument uvedený v bodě 145 výše netýká oznámení ze dne 30. listopadu 2017 ani oznámení ze dne 31. ledna 2018, která nezměnila ani plat, který žalobce pobíral během své doby zaměstnání, ani jeho platovou třídu, platový stupeň nebo počet odpracovaných let, ale omezila se na to, že na něj použila koeficient násobení 0,9426565 namísto 1, čímž změnila plat zohledněný pro výpočet jeho důchodu.

- 173 V každém případě z písemností ve spise nevyplývá, že žalobci mohl být přiznán další platový stupeň zohledňující manažerskou funkci, kterou zastával.
- 174 Tento žalobní důvod je tedy třeba zamítnout.

K nedostatečnému odůvodnění

- 175 Žalobce tvrdí, že rozhodnutí, která zpochybňuje, jsou stížena vadou spočívající v nedostatku jakéhokoliv relevantního odůvodnění.
- 176 Dodává, že Komise odkazuje u koeficientu násobení na protichůdné číselné hodnoty.
- 177 Komise tvrdí, že oznámení ze dne 30. listopadu 2017 a oznámení ze dne 31. ledna 2018 byla dostatečně odůvodněna.
- 178 Je třeba připomenout, že cílem požadavku odůvodnění stanoveného v článku 296 SFEU, který je rovněž uveden ve druhém pododstavci článku 25 služebního řádu, je umožnit unijnímu soudu přezkoumat legalitu rozhodnutí nepříznivě zasahujících do právního postavení dotčených osob a poskytnout jim dostatečné informace pro účely zjištění, zda jsou tato rozhodnutí opodstatněná nebo zda jsou naopak stížena vadou umožňující zpochybnit jejich legalitu (rozsudky ze dne 26. listopadu 1981, Michel v. Parlament, 195/80, EU:C:1981:284, bod 22; ze dne 14. června 2018, Spagnolli a další v. Komise, T-568/16 a T-599/16, EU:T:2018:347, bod 68, a ze dne 14. prosince 2018, UC v. Parlament, T-572/17, nezveřejněný, EU:T:2018:975, bod 57).
- 179 Podle ustálené judikatury musí být navíc odůvodnění aktu posuzováno s ohledem nejen na jeho znění, ale také na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast. Rozhodnutí je tedy dostatečně odůvodněno, pokud je přijato v kontextu známém dotčenému úředníkovi, který mu umožní porozumět dopadu vůči němu přijatého opatření [viz rozsudek ze dne 3. července 2019, PT v. EIB, T-573/16, EU:T:2019:481, bod 375 (nezveřejněný) a citovaná judikatura].
- 180 V projednávané věci PMO oznámením ze dne 23. listopadu 2017 žalobci sdělil, že od reformy z roku 2004 byl počet platových stupňů omezen na pět, a z tohoto důvodu byl při odchodu do důchodu zařazen do platové třídy AD12, platového stupně 5 namísto platové třídy AD12, platového stupně 8 (které představovaly jeho platové zařazení v době, kdy byl ještě v zaměstnání). Byl však u něj použit korektiv v hodnotě 1,1314352, aby jeho důchod mohl být vypočten na základě platu, který se shodoval s platem, který pobíral v době, kdy byl ještě zaměstnán, a sice 13 322,22 eura.
- 181 PMO v tomto oznámení rovněž připomněl, že v únoru 2013 byl koeficient násobení, na jehož základě byl vypočítán plat žalobce v březnu 2015 před jeho odchodem do důchodu, změněn z hodnoty 0,9426565 na hodnotu 1. Podle PMO však tato změna byla neodůvodněná, neboť nesouvisela s povýšením. Vedla tak k přeplatku, který byl zjištěn v listopadu roku 2015.
- 182 PMO dále uvádí, že chyba týkající se koeficientu násobení obsažená v oznámení ze dne 23. listopadu 2017 měla dopad na vyhodnocení nároků žalobce na důchod, jelikož oznámení ze dne 6. března 2015 bylo založeno na koeficientu násobení, a tedy na základním platu, které byly nesprávné. V této souvislosti informoval PMO žalobce, že mu bude samostatným dopisem zasláno nové oznámení týkající se jeho důchodu.
- 183 V oznámení ze dne 30. listopadu 2017 byl základní plat změněn na 12 558,28 eura. Rovněž korektiv použitý z důvodu změny platového stupně uvedené v bodě 180 výše se v důsledku toho změnil z hodnoty 1,1314352 na hodnotu 1,066555. V dokumentu se uvádí, že tyto změny nabývají účinku dnem 1. dubna 2015.

- 184 V důchodovém výplatním listu z ledna 2018, ve kterém je uvedena nová hodnota korektivu, a sice 1,066555, se odkazuje na pohledávku Unie ve výši 7 389,51 eura, která odpovídá součtu pohledávek zjištěných mezi dubnem 2015 a prosincem 2017, které jsou rovněž uvedeny v tomtéž výplatním listu.
- 185 Konečně, jak bylo uvedeno v bodě 40 výše, PMO ve splátkovém kalendáři připojeném k oznámení ze dne 31. ledna 2018 sdělil celkovou výši každé ze tří pohledávek, přičemž tato částka činila u třetí pohledávky 7 389,51 eura.
- 186 Je pravda, že v oznámení ze dne 23. listopadu 2017 byla ilustrace vztahu mezi koeficientem násobení umožňujícím zachování platů zaměstnanců, které se nyní vypočítávají na základě nové platové tabulky zavedené po reformě z roku 2004 (viz bod 17), a korektivem použitým k tomu, aby mohl být důchod žalobce vypočten na základě platu, který odpovídal základnímu platu, tedy platu, který mu náležel (nebo který by mu měl náležet), když byl ještě v zaměstnání, narušeno skutečností, že PMO používal někdy stejný výraz *multiplikationsfaktor* k označení koeficientu násobení i korektivu.
- 187 Takto zkušený a přiměřeně informovaný bývalý zaměstnanec, jakým je žalobce, u něhož byl navíc od nabytí účinnosti reformy z roku 2004 používán koeficient násobení, kdežto korektiv byl u něj použit až v okamžiku jeho odchodu do důchodu v dubnu 2015, mohl nicméně oba tyto výrazy rozlišit.
- 188 Z výše uvedených úvah vyplývá, že se žalobce mohl seznámit s důvody oznámení ze dne 30. listopadu 2017, jakož i důvody oznámení ze dne 31. ledna 2018 v rozsahu, v němž konstatovalo existenci třetí pohledávky.
- 189 Z toho vyplývá, že žalobní důvod týkající se nedostatečného odůvodnění musí být zamítnut.

Ke zjevně nesprávnému posouzení

- 190 Žalobce poté, co připomněl několik normativních ustanovení týkajících se EBOŠ, uvádí, že až do svého odchodu do důchodu nesl v rámci administrativy vysokou odpovědnost a zastával vedoucí funkce. Informace, které ESVC poskytla PMO, jsou tedy nesprávné.
- 191 Komise uvádí, že PMO zohlednil zařazení žalobce, tak jak bylo stanoveno příslušnými orgány v průběhu jeho zaměstnání.
- 192 Okolnost, že žalobce vykonával vysokou funkci, zejména v oblasti vedení zaměstnanců, i kdyby byla prokázána, nemůže mít vliv na legalitu oznámení ze dne 30. listopadu 2017 a oznámení ze dne 31. ledna 2018 v rozsahu, v němž hovoří o existenci třetí pohledávky, jelikož oprava použitá na výši důchodu žalobce od důchodového výplatního listu za leden 2018 se nezakládá na druhu funkcí vykonávaných žalobcem, ale na absenci povýšení, po reformě z roku 2004, které by odůvodnilo zpětnou změnu na něj použitého koeficientu násobení v únoru 2013, a jeho následné používání (viz body 181 až 183 výše).
- 193 Žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení musí být tedy zamítnut.
- 194 Pokud jde ještě o tvrzení, že Komise „nepředložila rozhodnutí, na jejichž základě byly od 1. dubna 2015 vyhotovovány důchodové výplatní listy [žalobce]“, nemá tento argument souvislost s legalitou oznámení ze dne 30. listopadu 2017 a oznámení ze dne 31. ledna 2018, která byla žalobci sdělena. Tento argument je tedy třeba odmítnout.
- 195 Z výše uvedeného vyplývá, že žaloba musí být zamítnuta.

K nákladům řízení

- ¹⁹⁶ Podle čl. 135 odst. 2 jednacího řádu může Tribunál uložit účastníku řízení, a to i když měl úspěch ve věci, částečnou nebo i úplnou náhradu nákladů řízení, odůvodňuje-li to jeho chování, a to i před zahájením řízení.
- ¹⁹⁷ V projednávané věci, jak bylo uvedeno v bodě 63 výše, je politováníhodné, že PMO nevysvětlil v důchodovém výplatním listu za listopad 2015 důvody rozhodnutí konstatujícího existenci první pohledávky. PMO navíc vyvodil veškeré důsledky z chyby u koeficientu násobení použitého na žalobce až dva roky po jejím zjištění. Kromě toho obdržel žalobce úplný splátkový kalendář, který upravoval veškeré splátky minulé i budoucí u každé ze tří pohledávek, až v oznámení ze dne 31. ledna 2018. Konečně v zamítnutí stížnosti ze dne 27. června 2018 se Komise omezila na to, že namítala – částečně neprávem – nepřípustnost této stížnosti, aniž po věcné stránce reagovala na argumenty žalobce, které přitom byly podstatné.
- ¹⁹⁸ S ohledem na všechny okolnosti uvedené v bodě 197 výše je třeba dospět k závěru, že Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených žalobcem.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených ZF.

Gervasoni

Madise

Da Silva Passos

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 12. února 2020.

Podpisy.